

LA GRAN MENTIDA DE LA SENYORA ROWLING

Pseudònim: Hèctor

Estem acostumats a criticar una pel·lícula de gènere fantàstic, apocalíptic o de ciència ficció només pel fet que són irreal. Val a dir que el cinema té el poder de distorsionar la imatge d'un país utilitzant només un rotlle de cel·luloide (el tòpic de les presons turques, per exemple, fou originat arran del famós film *L'expres de Mitjanit*).

La senyora Joanne Rowling fou la descobridora del “contuberni màgic”, és a dir, del complot que teníem els mags amb les autoritats competents a fi de mantenir en la penombra el nostre món paral·lel. Però com acostuma a passar amb les pel·lícules de Hollywood, no mostren la realitat. Potser és per aquest motiu que els Homes de Negre (els serveis secrets que s'encarreguen d'eliminar les persones que saben “massa” arreu del món) no l'han fet “desaparèixer misteriosament”...

Però jo, com a llicenciat en magisteri metafísic per la Universitat esotèrica de Barcelona i docent veterà, vull denunciar des d'aquesta columna d'opinió l'autèntica realitat al món místic del qual som habitants o, almenys, de la situació dins les aules d'aquest. La versió distorsionada de la senyora Rowling és una ofensa per a tots aquells mestres que vivim el dia a dia en una escola màgica. Però és clar, què pots esperar d'un humà normal (o *muggle* com els anomena ella en les seves obres d'en Harry Potter?).

Dir que en Harry i companyia són un exemple d'alumnes “estàndard” seria com afirmar que Intereconomia és un model de periodisme crític i objectiu. No, no i no! Res més lluny de la realitat. Em sap greu que aquests *muggles* pensin que en el nostre món tot és bufar i fer ampolles.

En primer lloc: Hogwarts és un castell enclavat al bell mig d'un bosc dotat de tots els serveis i recursos (criatures màgiques, substàncies esotèriques, etc.) per tal de

garantir una completa instrucció dels futurs mags. Òbviament ens trobem davant d'una escola *de pago* (si us fixeu, els alumnes vesteixen uniforme i estan interns tot el curs) que està a l'alçada de l'Oxford del món normal. Jo, estimats lectors, no treballo en un Hogwarts ni tan sols en un castell construït al cim d'un bucòlic paratge. Tinc feina al CEIM (Centre d'Educació i Instrucció Màgica) de "Bell-lloc del Camp" (un clar eufemisme de *zona perifèrica contaminada, deprimida i que de bell només té el nom*), una escola màgica pública i *real*. No és un castell, no, són un parell de barracons amb quatre xemeneies al costat. Tampoc tenim frondosos boscos ni llacs cristal·lins, sinó un conglomerat de velles naus industrials on es produeixen els efluvis ectoplasmàtics i les essències de sofre que tant necessita el sector nigromàntic. Com ja us podeu imaginar, la "fragància" de sofre no és ni de bon tros agradable.

Tampoc tenim grius, dracs ni tan sols òlibes. Aquí fa molt de temps que els vam extingir tots tres (els espanyols som així) i els pocs que queden els utilitzem per fer espectacles de circ. Potser no heu vist mai un drac famolenc pujant una escala mentre un zíngar toca el flabiol? Doncs veniu a la Catalunya màgica, veniu! Aquí, a Bell-lloc, amb prou feines comptem amb un parell de gripaus llefiscosos i un gos com Cerber que en lloc de bordar els lladres, els invita amablement a passar cap a dins. És el que tenen les escoles màgiques de rodalies!

No cal dir que d'elixirs de l'eterna joventut i saba de mandràgora no n'hem vist mai al nostre laboratori. Tampoc disposem de pedres filosofals, tenim pedres *a seques*. Normalment són utilitzades per l'alumnat a mode de projectil persona-persona o per fer malbé les carrosseries dels carruatges de l'equip docent. Al final un està tip de trobar-se els vidres trencats i acaba agafant l'escombra voladora per arribar al centre. Tampoc hi ha cap Ordre del Fènix, preuada fraternitat estudiantil de Hogwarts; com a molt hi tenim mitja dotzena d'ordres d'allunyament.

I què em dieu del currículum i dels projectes escolars? Les assignatures que s'imparteixen al col·legi d'en Harry Potter són les mateixes que impartim aquí? Doncs sí, però amb lleugeres diferències. Herbolària, per exemple. Aquesta sí que la dominen els estudiants de Bell-lloc! Les mandràgores ni les toquen, però amb plantes d'haixix i les fulles de coca, Déu n'hi do les meravelles que fan! O "Defensa contra les arts obscures", una matèria que pretén ensenyar als alumnes tècniques per protegir-se de la màgia negra i que en lloc d'aprendre-la ells, l'estudiem els docents. A Anglaterra no ho sé, però aquí, en els barris perifèrics, el jovent està a l'ordre del dia en arts obscures.

A més a més, el col·legi de Hogwarts posseeix un barret màgic que selecciona els alumnes eixerits. Preuat instrument aquest! Nosaltres, com a bona escola pública, no triem. Ve tothom. La massificació de les aules dificulta molt l'ensenyament d'encanteris i no hi ha prou material esotèric per donar abast a totes les famílies sense recursos. A banda d'això, el mestissatge a l'escola que mitifica Joanne Rowling és gairebé nul (amb l'excepció d'algun afroamericà adinerat o d'alguna fetillera hongkonesa). En canvi, a Bell-lloc del Camp gaudim d'una excepcional amalgama d'alumnes, fills de matussers xamans guatemalencs i de barroers *djinns* magrebins. Renoi, com es pot fer una classe d'encanteris si ningú domina la llengua necessària per recitar-los?

I les varetes màgiques! Quants cops m'hauran amenaçat amb aquestes branques d'olivera punxegudes? On s'ha vist això? Les varetes són instruments de treball com la ploma o el grimori, no armes blanques! Aquí a Bell-lloc ja són cinc els docents que han estat convertits en pedra (o en coses pitjors) en el que portem de semestre. Cada cop que ve un professor substituït i ens pregunta per les meravelloses estàtues de l'entrada, els diem que són rèpliques de les obres d'algun escultor famós com en Miquel Àngel o en Donatello. Qui voldria treballar en un centre on petrifiquen els tutors? Tot i que ara amb tant d'aturat, és possible que algun agosarat mestre s'hi animés a vindre.

Sí, estimats lectors, el món de l'ensenyament esotèric està de capa caiguda. Qualsevol intent de negació és una fal·làcia. El Ministeri no accepta mai les pèssimes estadístiques que ens mostra any rere any la OCDE (Organització per la Competència i Desenvolupament Esotèric) sobre el nivell màgic dels nostres estudiants. El futur és d'aquests vailets i si volem un futur màgic on fetillers i bruixots ajudin al progrés del país, hem de corregir el nostre sistema educatiu. Mentre la imatge "celestial i utòpica" de l'ensenyament màgic que la sra. Rowling ha gravat dins la ment dels nostres superiors es mantingui, continuarem a la cua d'Europa en tot el que a matèria mística es refereix. Necessitem bons alquimistes, astròlegs i curanderos, no una colla de murrís, de trapelles ni de brètols entremaliats! D'aquests ja n'hi ha prou al món *normal*!